Triste veşti de la Tighina

ROADELE CRUDEI NEDREPTĂŢI

«Cu cît e mai rău, cu atît e mai bine» — aceasta pare să fie principiul conform căruia acţionează unii deputaţi ai poporului din urbea de pe malul drept al Nistrului.

Promotorii internaţionalismului fals, reacaparînd acum 45 de ani cetatea şi urbea Tighinei, au procedat în fel şi chip pentru a izgoni de pe această palmă de pămînt strămoşesc spiritul naţional. Mizînd pe ospitalitatea şi bunătatea proverbială a băştinaşilor, măgulindu-ne cu «ajutorul frăţesc dezinteresat», pe care chipurile aveau de gînd să ni-l acorde, ei au izbutit să plaseze în oraşul nostru un şir întreg de întreprinderi industriale, pe care mai apoi le-au completat cu specialişti şi muncitori aduşi de aiurea. Avînd o strategie plămădită de «tătuca tuturor popoarelor», s-au îngrijit de construirea complexelor locative pentru compatrioţii lor migranţi, care dăduseră busna la poarta raiului moldovenesc.

Iată aşa, încetul cu încetul, limba adusă odată cu eliberarea, coborînd din cabinetele demnitarilor, a inundat mai întîi strada, magazinele, s-a furişat în curţile în care ni se jucau copiii, ca pînă la urmă să izgonească graiul mioritic şi din şcoli. Or, pomenindu-ne în urma acestei politici abile de deznaţionalizare prin asimilare în minoritate (actualmente moldovenii constituie doar aproximativ 30 procente din numărul total al locuitorilor oraşului), nu ne rămîne decît să culegem roadele crudei nedreptăţi. Pînă şi cea mai nevinovată încercare de a aminti cuiva că eşti la tine acasă e întîmpinată cu reavoinţă şi ostilitate făţişă.

...Astăzi nu ni se mai întinde «prieteneşte» mîna, astăzi sîntem ameninţaţi cu pumnul. Şi să nu credeţi că stările de spirit amintite sînt împărtăşite de indivizi aparte. La Tighina atitudinea sfidătoare faţă de moldoveni, faţă de tot ce-i moldovenesc e ridicată la rang de politică, politică iniţiată de anumite persoane cu posturi de răspundere în aparatul economic şi preluată din primăvara anului curent drept stindard şi de membrii Sovietului oräşenesc Bender (!) de deputaţi ai poporului în frunte cu preşedintele acestuia Gh. Pologov. Ca cele afirmate să nu fie luate drept simple declaraţii aş ruga să vă amintiţi de modul în care s-a reacţionat cînd băştinaşii cereau cu insistenţă deschiderea unei şcoli moldoveneşti, de grevele îndreptate împotriva statalităţii limbii moldoveneşti şi a grafiei latine, de maltratarea în vara trecută de către organele administrative de aici a tinerilor care intenţionau să organizeze un miting întru susţinerea luptei întregului popor pentru dreptate şi adevăr...

În prezent la acestea şi încă multe altele cu «binecuvîntarea capilor oraşului» se adaugă lupta înverşunată împotriva Tricolorului, ignorîndu-se de fapt legile adoptate de parlamentul R.S.S. Moldova. Uneori lucrurile iau o întorsătură cu totul caraghioasă. Ţinînd cu orice preţ să se menţină în albia apelor stagnante, mult stimaţii noştri deputaţi au încercat dăunăzi să se opună pînă şi timpului — orei locale — procedînd la ajustarea graficelor de lucru ale întreprinderilor şi organizaţiilor la ora Moscovei. Dumnealor nu le pasă nici de sănătatea copiilor, nici de pacea şi liniştea celor maturi. La încercările localnicilor de a-i readuce în contextul realităţilor se răspunde prompt şi fără echivoc: «Astea sînt cerinţele colectivelor de muncă». După cum vedeţi, abilitatea şi ambiţia, ba chiar şi fariseismul de a-şi camufla acţiunile cu «vrerea poporului» nu-i părăseşte.

Pentru ziua de 1 iulie marii noştri «oameni politici» au mai pregătit o farsă — un referendum. Celor care vor participa la această acţiune de «triumf a democraţiei» li se propune să-şi expună părerile în baza a patru chestiuni:

despre utilizarea noului drapel al R.S.S. Moldova, a Tricolorului, în varianta adoptată pe teritoriul Sovietului oräşenesc Bender;

despre crearea asociaţiei oraşelor Bender şi Tiraspol în limitele legii cu privire la autoadministrarea locală;

despre raţionalitatea intrării oraşului Bender în componenta republicii autonome Transnistrene, în caz dacă aceasta va fi creată,

despre raţionalitatea schimbării numelui oraşului Bender în oraşul Tighina.

Nici mai mult, nici mai puţin. După cum observaţi, Drapelul de Stat este dat drept un simplu «nou drapel» şi încă în «varianta adoptată», ambiţiile separatiste sînt camuflate prin legea cu privire la autoadministrarea locală, iar revenirea la numele istoric al oraşului e prezentată drept o ordinară «pereimenovanie».

Nu sîntem chiar atît de naivi, cum ne crede tov. Pologov, ca să nu ne dăm seama de scopul urmărit procedîndu-se la o acţiune nelegitimă. Şi de aceea credem că parlamentul republicii îi va da aprecierea cuvenită.

Cît despre deputaţii poporului de la Tighina, aş vrea să le spun: «Lăsaţi, tovarăşi, ambiţiile şi daţi dovadă de spirit civilizat (doar pretindeţi că-l posedaţi). Şi mai gîndiţi-vă, cum vor fi respectate hotărîrile adoptate la scara oraşului, dacă Dvs. înşivă sînteţi certaţi cu legea?».

Nicanor NASTAS.
Oraşul Bender, care deocamdată mai poartă un nume străin.